

Det er ganske vist ogsaa min Mening, at der ikke er noget Beshnderligere end netop at tage de Mægtigste og i og for sig meest Indsigtsfulde i disse Forhold i en saa ganske overordentlig Beshyttelse ligeoverfor dem, som ere nøbte til at henvende sig til dem om den Gunstbeviisning at erholde Laan. Jeg seer derfor ikke nogen Betænelighed ved at gaae ind paa Forslaget under Nr. 8 uagtet Alt, hvad den ærede Minister har anført derimod. — Med Hensyn til det Forslag, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) har stillet, skal jeg nu erklære, at det maaskee dog vil være det praktist Rigtige at optage det i Loven, idet man da, naar Frygten har sat sig hos de Frygtsomme, ved senere Bestemmelser kunde give den udvidede Frihed. Den ærede Minister har jo meget stærkt fraraadet at gaae ind paa Forslaget under Nr. 8, men derimod anbefalet det dertil stillede Underændringsforslag, og jeg antager derfor, at hvis dette vedtages, vil hans Modstand mod det saaledes forandrede Forslag under Nr. 8 være formindstet. Jeg troer derfor, som sagt, at det kunde være praktist rigtigt nu gaae ind paa det ærede Medlems Underændringsforslag, uagtet jeg er overbeviist om, at det vil medføre de mange Vansteligheder, jeg før tillod mig at nævne. Naar den ærede Minister har bemærket, at en Paategning paa Panteattesten ikke kunde skee uden ved en Forandring i Stempeloven, saa skal jeg dertil bemærke, at naar den foreliggende Lov fik en saadan Bestemmelse, hvorved der forandrede Noget i saa Henseende, saa var jo dermed det Fornødne skeet, nemlig, at det var en Lovbestemmelse, som gjorde denne Forandring. Om dette skeer ved en særlig enkelt Lov, som ikke har andet Indhold, eller om det skeer i en Lov som denne, der handler om det Forhold, af Hensyn til hvilket man ønsker at gjøre denne Forandring i Stempelovgivning, forekommer mig at være temmelig ligegyldigt; men det er dog ganske vist, at det er den letteste Maade at fremme Sagen paa, naar man forbinder

den med det Forhold i det praktist Liv, som gjør denne Forandring ønskelig. Jeg kan derfor ikke see, at der i nogen Henseende er nogen Vansteligheid tilstede for her at foretage denne Forandring, naar den ærede Minister ikke har til Hensigt at lægge Vansteligheder iveien for den omhandlede større Frihed i disse Forhold, og det er jeg overbeviist om, at den nuværende ærede Justitsminister ikke har, at dømme efter hans udtrykkelige Udtalelser, ligesom ogsaa hvad han har foretaget til Rettelse i andre lignende Forhold. — Jeg skal endnu kun henstille til de ærede Forslagsstillere — jeg har nemlig ikke hørt Noget af dem httre sig om den Bemærkning, jeg før gjorde om Bankhæftelsesobligationerne —, om de dog ikke ved 3die Behandling skulde kunne give deres Støtte til, at Cierne af slige Papiere ikke bleve medindbefattede under dem, som skulle give Tilladelse til Udtrædelsen, idet der for dem er Sikkerhed nok tilstede isorveien. Naar den ærede Minister ophyste, at der ikke for den kjøbenhavnske Brandforsikkring var tilstede den Bestemmelse, som findes for de fleste Brandforsikkringer, at man ikke maa anvende Assurancesummen til Andet end til at gjenopføre den nedbrændte Bygning, da maa jeg bemærke, at jeg ikke i den Henseende var i nogen Bildfarelse; jeg var kun i Ubekjendtskab dermed, hvad jeg ogsaa udtrykkelig udtalte. Men det forekommer mig rigtigt, at der er noget meget Fristende i at lade det staa hen, om den Vedkommende vil opføre Bygningen eller ikke, og det vilde derfor være ganske klogt, om Kjøbenhavns Brandforsikkring tog en anden Bestemmelse i saa Henseende, hvis det overhovedet er muligt efter dens Statuter, hvad der ogsaa er mig ubekjendt. Der kunde ellers let tænkes Tilfælde, hvor det kunde være En eller Anden høist beleiligt, at hans Bygning brændte af, naar han kunde lade være at opføre den paany. Det er ikke saa sjældent, at en Bygnings Brandforsikkringssum ikke staaer i et ganske rigtigt Forhold til Bygningens Værdi, og der kunde derfor være en Fristelse tilstede,